

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 3T/125/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6217010258
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Cimerman
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2018:6217010258.4

Uznesenie

Okresný súd Veľký Krtíš v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Slavomíra Cimermana a prísediacich Zoltána Hlinicu a Ladislava Urbana na verejnom zasadnutí konanom dňa 9. apríla 2018 v trestnej veci obvineného Q.. M. N., N.. XX. XX. XXXX M. R., C. A. M. K., D. W. XXXX/X, pre pokračovací obzvlášť závažný zločin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, 3 písm. b), ods. 4 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. účinného od 01. 01. 2006, vo veci predbežného prejednania obžaloby prokurátora Krajskej prokuratúry Banská Bystrica č. k. Kv 15/15/6600-115 z 01. 12. 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 244 ods. 1 písm. c) Tr. por. s poukazom na § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. sa trestné stíhanie Q.. M. N. z a s t a v u j e , nakoľko skutky uvedené v obžalobe prokurátora Krajskej prokuratúry Banská Bystrica č. k. Kv 15/15/6600-115 z 01. 12. 2017 nie sú trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

odôvodnenie:

Prokurátor Krajskej prokuratúry Banská Bystrica podal dňa 01. 12. 2017 pod č. k. Kv 15/15/6600-115 obžalobu na obvineného Q.. M. N., ktorou ho viní, že skutkami uvedenými v bodoch 1/ až 4/ sa mal dopustiť pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, 3 písm. b), ods. 4 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. účinného od 01. 01. 2006 na tom skutkovom základe uvedenom pre skutok č. 1/, ktorého sa mal dopustiť tým, že v dobe od 28. 06. 2004 do 14. 07. 2009 ako správca konkurznej podstaty (ďalej len: „SKP“) úpadcu Pivovar Urpín BB, s. r. o., Lesnícka 12, Slovenská Ľupča, IČO: 36 012 505, ustanovený do funkcie uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 36-24 K 202/02 zo dňa 03. 09. 2002, aj napriek tomu, že bol povinný podľa § 8 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších zákonov, pri výkone svojej funkcie postupovať s odbornou starostlivosťou, zatajujúc pred konkurzným sudcom a veriteľským výborom tú skutočnosť, že vo viacerých prípadoch neoprávnene investoval a previedol finančné prostriedky z účtu úpadcu č. ú.: XXX XXX XXX/XXXX vedený v B. B., P. B., W. M. K., v celkovej výške 1. 161. 787,16 Eur (35. 000. 000,- Sk), získané zo speňaženia podstaty a inej činnosti správcu, ktoré mali slúžiť na pomerné uspokojenie veriteľov úpadcu, na účet nebankovej spoločnosti CI HOLDING, akciová spoločnosť, Poľná 1, 811 08 Bratislava, IČO: 36 020 095, (ďalej len: „CI HOLDING“) vedený v W. A., P. B., číslo účtu: XXX XX XXX/XXXX, resp. na účet č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX vedený v Č. Y. A., P. B., a to na základe 12-tich uzavretých zmenkových obchodov medzi predávajúcim CI HOLDING a kupujúcim Q.. M. N. - správca konkurznej podstaty Pivovar Urpín BB, s. r. o., ktorými síce dosiahol zisk v celkovej výške 1. 100. 873,91 Sk (36. 542,32 Eur), avšak na základe confirmácie o uzavretom obchode zo dňa 14. 04. 2009 odkúpil SKP opätovne novú zmenku vystaviteľa CI HOLDING za sumu 1. 161. 787,16 Eur (35. 000. 000,- Sk) s dátumom splatnosti 14. 07. 2009 v úrokovej sadzbe 3 % p. a. znejúcu na sumu 1. 170. 597,38 Eur (35. 265. 417,- Sk), pričom sa účastníci zmenkového obchodu dohodli, že odplata za vystavenie tejto zmenky bude uhradená majiteľom zmenky v zmysle „Dohody o započítaní pohľadávok“ zo 14. 04. 2009, teda že si vzájomne započítajú pohľadávky zodpovedajúce výške záväzkov uvedených v bode 1. a 2. predmetnej dohody a rozdiel medzi nimi v sume 8. 907,03 Eur (268. 333,- Sk) spoločnosť CI HOLDING poukáže na účet úpadcu alebo v hotovosti do 16. 04. 2009,

avšak v dobe splatnosti tejto zmenky (znejúcej na zmenečnú sumu 1. 170. 597,38 Eur) už nedošlo k jej spätnému odkúpeniu zo strany CI HOLDING, finančné prostriedky už neboli vrátené na účet úpadcu z dôvodu insolventnosti spoločnosti CI HOLDING,

pričom takýmto neoprávneným investovaním finančných prostriedkov, slúžiacich na uspokojenie veriteľov, do subjektu, ktorý nie je chránený pred náhlou insolventnosťou prostredníctvom bankového dohľadu Národnej banky Slovenska v zmysle zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, v spojení so zákonom č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom, ako i prostredníctvom Fondu ochrany vkladov v zmysle zákona č. 118/1996 Z. z. o ochrane vkladov, po dlhšiu dobu porušoval všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť opatrovať alebo spravovať cudzí majetok, porušil dôležitú povinnosť, ktorá mu vyplývala z jeho postavenia a funkcie uloženej mu zákonom a spôsobil úpadcovi Pivovar Urpín BB, s. r. o., Lesnícka 12, Slovenská Ľupča, IČO: 36 012 505 „v konkurze“ škodu vo výške 1. 161. 787,16 Eur (35. 000. 000,- Sk); pre skutok č. 2/, ktorého sa mal dopustiť tým, že v dobe od 28. 11. 2005 do 14. 07. 2009 ako správca konkurznej podstaty (ďalej len: „SKP“) úpadcu CEEP - Central and East European Properties, a. s., Ľ. Štúra č. 3, Žilina, IČO: 44 266 391, ustanovený do funkcie uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 27-24 K 152/96 zo dňa 14. 10. 2005, aj napriek tomu, že bol povinný podľa § 8 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších zákonov, pri výkone svojej funkcie postupovať, s odbornou starostlivosťou, zatajujúc pred konkurzným sudcom a veriteľským výborom tú skutočnosť, že vo viacerých prípadoch a bez súhlasu súdu neoprávnene investoval a previedol finančné prostriedky z účtu úpadcu č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Č. Y. A., P. B., W. M. K., v celkovej výške 1. 029. 011,49 Eur (31. 000. 000,- Sk), získané zo speňaženia podstaty a inej činnosti správcu, ktoré mali slúžiť na pomerné uspokojenie veriteľov úpadcu, na účet nebankovej spoločnosti CI HOLDING, akciová spoločnosť, Poľná 1, 811 08 Bratislava, IČO: 36 020 095, (ďalej len: „CI HOLDING“) vedený v W. A., P. B., číslo účtu: XXX XX XXX/XXXX resp. na účet č. XXXXXX-XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Č. Y. A., P. B., a to na základe 21 uzavretých zmenkových obchodov medzi predávajúcim CI HOLDING a kupujúcim Q.. M. N. - správca konkurznej podstaty CEEP - Central and East European Properties, a. s., ktorými síce dosiahol zisk v celkovej výške 2. 299. 272,05 Sk (76. 321,85 Eur), avšak na základe konfirmácie o uzavretom obchode zo dňa 14. 04. 2009 odkúpil SKP opätovne novú zmenku vystaviteľa CI HOLDING za sumu 1. 029. 011,49 Eur (31. 000. 000,- Sk) s dátumom splatnosti 14. 07. 2009 v úrokovej sadzbe 3 % p. a. znejúcu na sumu 1. 036. 814,83 Eur (31. 235. 084,- Sk), pričom sa účastníci zmenkového obchodu dohodli, že odplata za vystavenie tejto zmenky bude uhradená majiteľom zmenky v zmysle „Dohody o započítaní pohľadávok“ zo dňa 14. 04. 2009, teda že si vzájomne započítajú pohľadávky zodpovedajúce výške záväzkov uvedených v bode 1. a 2. predmetnej dohody a rozdiel medzi nimi v sume 7. 889,09 Eur (237. 667,- Sk) spoločnosť CI HOLDING poukáže na účet úpadcu do 16. 04. 2009, avšak v dobe splatnosti tejto zmenky znejúcej na zmenečnú sumu 1. 036. 814,83 Eur už nedošlo k jej spätnému odkúpeniu zo strany CI HOLDING, finančné prostriedky už neboli vrátené na účet úpadcu z dôvodu insolventnosti spoločnosti CI HOLDING,

pričom takýmto neoprávneným investovaním finančných prostriedkov, slúžiacich na uspokojenie veriteľov, do subjektu, ktorý nie je chránený pred náhlou insolventnosťou prostredníctvom bankového dohľadu Národnej banky Slovenska v zmysle zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, v spojení so zákonom č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom, ako i prostredníctvom Fondu ochrany vkladov v zmysle zákona č. 118/1996 Z. z. o ochrane vkladov, po dlhšiu dobu porušoval všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť opatrovať alebo spravovať cudzí majetok, porušil dôležitú povinnosť, ktorá mu vyplývala z jeho postavenia a funkcie uloženej mu zákonom a spôsobil úpadcovi CEEP - Central and East European Properties, a. s., Ľ. Štúra č. 3, Žilina, IČO: 44 266 391 „v konkurze“ škodu vo výške 1. 029. 011,49 Eur (31. 000. 000,- Sk); pre skutok č. 3/, ktorého sa mal dopustiť tým, že v dobe od 26. 10. 2006 do 14. 07. 2009 ako správca konkurznej podstaty (ďalej len: „SKP“) úpadcu MAYTEX, a. s., Ul. 1. mája č. 1207, Liptovský Mikuláš, IČO: 31 561 616, ustanovený do funkcie uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 55K/1/2004 zo dňa 04. 05. 2004, aj napriek tomu, že bol povinný podľa § 8 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších zákonov, pri výkone svojej funkcie postupovať s odbornou starostlivosťou, zatajujúc pred konkurzným sudcom a veriteľským výborom tú skutočnosť, že vo viacerých prípadoch neoprávnene investoval a previedol finančné prostriedky z účtu úpadcu č. ú.: XXX XXX XXX/XXXX vedený v Č. Y. A., P. B., W. M. K., v celkovej výške 497. 908,78 Eur (15. 000. 000,- Sk), získané zo speňaženia podstaty a inej činnosti správcu, ktoré mali slúžiť na pomerné uspokojenie veriteľov úpadcu, na účet nebankovej spoločnosti CI HOLDING, akciová spoločnosť, Poľná 1, 811 08 Bratislava, IČO: 36 020 095, (ďalej len: „CI HOLDING“) vedený v W. A., P. B., číslo účtu: XXX XX XXX/XXXX resp. na účet č. XXXXXX-XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Č. Y. A., P. B., a to na základe 8-mich uzavretých zmenkových obchodov medzi predávajúcim CI HOLDING a kupujúcim Q.. M. N. - správca konkurznej podstaty MAYTEX, a. s., ktorými síce dosiahol zisk v celkovej výške 927.

083,- Sk (30. 773,52 Eur), avšak na základe konfirmácie o uzavretom obchode zo dňa 14. 04. 2009 odkúpil SKP opätovne novú zmenku vystaviteľa CI HOLDING za sumu 497. 908,78 Eur (15. 000. 000,- Sk) s dátumom splatnosti 14. 07. 2009 v úrokovej sadzbe 3 % p. a. znejúcu na sumu 501. 684,59 Eur (15. 113. 750,- Sk), pričom sa účastníci zmenkového obchodu dohodli, že odplata za vystavenie tejto zmenky bude uhradená majiteľom zmenky v zmysle „Dohody o započítaní pohľadávok“ zo dňa 14. 04. 2009, teda že si vzájomne započítajú pohľadávky zodpovedajúce výške záväzkov uvedených v bode 1. a 2. predmetnej dohody a rozdiel medzi nimi v sume 3. 817,30 Eur (115. 000,- Sk) spoločnosť CI HOLDING poukáže na účet úpadcu do 16. 04. 2009, avšak v dobe splatnosti tejto zmenky znejúcej na zmenenú sumu 501. 684,59 Eur už nedošlo k jej spätnému odkúpeniu zo strany CI HOLDING, finančné prostriedky už neboli vrátené na účet úpadcu z dôvodu insolventnosti spoločnosti CI HOLDING, pričom takýmto neoprávneným investovaním finančných prostriedkov, slúžiacich na uspokojenie veriteľov, do subjektu, ktorý nie je chránený pred náhlou insolventnosťou prostredníctvom bankového dohľadu Národnej banky Slovenska v zmysle zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, v spojení so zákonom č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom, ako i prostredníctvom Fondu ochrany vkladov v zmysle zákona č. 118/1996 Z. z. o ochrane vkladov, po dlhšiu dobu porušoval všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť opatrovať alebo spravovať cudzí majetok, porušil dôležitú povinnosť, ktorá mu vyplývala z jeho postavenia a funkcie uloženej mu zákonom a spôsobil úpadcovi MAYTEX, a. s., Ul. 1. mája č. 1207, Liptovský Mikuláš, IČO: 31 561 616 „v konkurze“ škodu vo výške 497. 908,78 Eur (15. 000. 000,- Sk), a to aj napriek tomu, že v danom prípade došlo v priebehu konkurzného konania zo strany správcu k vymoženiu pohľadávky z titulu nesplatennej zmenky speňaním nehnuteľného majetku, ktorý bol nadobudnutý zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľnosti podľa zmluvy č. V 1058/2010 z 03. 08. 2010, avšak ide len o náhradu už spôsobenej škody, pričom v danom prípade neprichádza do úvahy ustanovenie § 85 Tr. zákona - účinná ľútosť, ktorú je možné aplikovať len vo vzťahu k trestnému činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku v zmysle § 238 Tr. zákona, pre skutok č. 4/, ktorého sa mal dopustiť tým, že v dobe od 26. 06. 2008 do 14. 07. 2009 ako správca konkurznej podstaty (ďalej len: „SKP“) úpadcu Ing. Jaroslav Svetlák - STOLTES, Jánošíkova 16, Polomka, IČO: 22 883 517, ustanovený do funkcie uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 47-24 K 269/99 zo dňa 31. 05. 2006, aj napriek tomu, že bol povinný podľa § 8 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších zákonov, pri výkone svojej funkcie postupovať s odbornou starostlivosťou, zatajujúc pred konkurzným sudcom a veriteľským výborom tú skutočnosť, že vo viacerých prípadoch neoprávnenne investoval a previedol finančné prostriedky z účtu úpadcu č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX vedeného v B. B., P. B., W. M. K., v celkovej výške 331. 939,19 Eur (10. 000. 000,- Sk), získané zo speňazenia podstaty a inej činnosti správcu, ktoré mali slúžiť na pomerné uspokojenie veriteľov úpadcu, na účet nebankovej spoločnosti CI HOLDING, akciová spoločnosť, Polná 1, 811 08 Bratislava, IČO: 36 020 095, (ďalej len: „CI HOLDING“) vedený v W. A., P. B., číslo účtu: XXX XX XXX/XXXX, a to na základe 4-roch uzavretých zmenkových obchodov medzi predávajúcim CI HOLDING a kupujúcim Q.. M. N. - správca konkurznej podstaty J.. Q. B. - STOLTES, ktorými síce dosiahol zisk v celkovej výške 318. 334,21 Sk (10. 566,76 Eur), avšak na základe konfirmácie o uzavretom obchode zo dňa 14. 04. 2009 odkúpil SKP opätovne novú zmenku vystaviteľa CI HOLDING za sumu 331. 939,19 Eur (10. 000. 000,- Sk) s dátumom splatnosti 14. 07. 2009 v úrokovej sadzbe 3 % p. a. znejúcu na sumu 334. 456,40 Eur (10. 075. 833,- Sk), pričom sa účastníci zmenkového obchodu dohodli, že odplata za vystavenie tejto zmenky bude uhradená majiteľom zmenky v zmysle „Dohody o započítaní pohľadávok“ zo dňa 14. 04. 2009, teda že si vzájomne započítajú pohľadávky zodpovedajúce výške záväzkov uvedených v bode 1. a 2. predmetnej dohody a rozdiel medzi nimi v sume 2. 544,87 Eur (76. 667,- Sk) spoločnosť CI HOLDING poukáže na účet úpadcu do 16. 04. 2009, avšak v dobe splatnosti tejto zmenky znejúcej na zmenečnú sumu 334. 456,40 Eur už nedošlo k jej spätnému odkúpeniu zo strany CI HOLDING, finančné prostriedky už neboli vrátené na účet úpadcu z dôvodu insolventnosti spoločnosti CI HOLDING, pričom takýmto neoprávneným investovaním finančných prostriedkov, slúžiacich na uspokojenie veriteľov, do subjektu, ktorý nie je chránený pred náhlou insolventnosťou prostredníctvom bankového dohľadu Národnej banky Slovenska v zmysle zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, v spojení so zákonom č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom, ako i prostredníctvom Fondu ochrany vkladov v zmysle zákona č. 118/1996 Z. z. o ochrane vkladov, po dlhšiu dobu porušoval všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť opatrovať alebo spravovať cudzí majetok, porušil dôležitú povinnosť, ktorá mu vyplývala z jeho postavenia a funkcie uloženej mu zákonom a spôsobil úpadcovi Ing. Jaroslav Svetlák - STOLTES, Jánošíkova 16, Polomka, IČO: 22 883 517 „v konkurze“ škodu vo výške 331. 939,19 Eur (10. 000. 000,- Sk).

Podľa § 235 písm. e) Tr. por. na hlavnom pojednávaní navrhol vypočuť obvineného Q.. M. N., vypočuť svedkov - poškodených J.. V.. V. Š.W., V.. V. V., Q.. P. P., Q.. Z. S. a svedkov J.. D. Q., E., J.. R. Č. P. A. B.; podľa § 263 ods. 1 Tr. por. so súhlasom obvineného čítať zápisnice o výsluchoch svedkov Q.. Q. Ď., Q.. V. W.E., Q.. Z. Ž., Q.. V. K., Q.. P. P., Q.. Z. K. P. V. H. Y.; podľa § 268 ods. 2 Tr. por. so súhlasom obvineného čítať znalecký posudok č. 1/2017 od J.. Q. Ď., W., znalca z odboru ekonómia a manažment, účtovníctvo a daňovníctvo, financie a podľa § 269 Tr. por. čítať listinné dôkazy dokumentujúce protiprávne konanie obvineného a hodnotiace jeho osobu.

Podľa § 243 a nasl. Tr. por. súd na verejnom zasadnutí dňa 09. 04. 2018 predbežne prejednal obžalobu.

Podľa § 243 ods. 4 Tr. por. predseda senátu podal správu o zákonnosti dôkazového materiálu, ktorou sa ďalej zaoberal súd v rámci predbežného pojednania obžaloby.

Na otázku súdu, či prokurátor trvá na obžalobe, jej skutkovom vymedzení a právnej kvalifikácii, uviedol, že trvá v plnom rozsahu. Na ďalšiu otázku, či strany nechcú uzavrieť dohodu o vine a treste, prokurátor uviedol, že v prípravnom konaní neboli splnené podmienky pre dohodovacie konanie o vine a treste, teda nesúhlasí s takýmto konaním.

Predseda senátu podľa § 269 Tr. por. prečítal listinné dôkazy, na základe ktorých bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie Q.. M. N.. V rámci čítaných dôkazov boli ďalej čítané uznesenie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 07. 06. 2011, uznesenie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 25. 10. 2012, uznesenie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 21. 01. 2014, uznesenie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 09. 02. 2015, uznesenie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 22. 10. 2015 a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Tdo/55/2015 a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Tdo/9/2016.

Z obsahu trestného spisu sa potvrdzuje, že skutku uvedeného v bode 1/ obžaloby sa mal obvinený dopustiť voči spoločnosti Pivovar Urpín BB, s. r. o., Lesnícka 12, Slovenská Ľupča (úpadcovi), voči ktorej bol vyhlásený konkurz uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. 08. 2013 pod č. 36 K 202/2002; skutku uvedeného v bode 2/ obžaloby sa mal obvinený dopustiť voči spoločnosti CEEP - Central and East European Properties, a. s., Ľ. Štúra 3, Žilina (úpadcovi), voči ktorej bol vyhlásený konkurz uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici dňa 27. 12. 1996 pod č. 27Cb-24K 152/96; skutku uvedeného v bode 3/ obžaloby sa mal obvinený dopustiť voči spoločnosti MAYTEX, a. s., ul. 1. mája 1207, Liptovský Mikuláš (úpadcovi), voči ktorej bol vyhlásený konkurz uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. 02. 2004 pod č. 55K/1/2004-348 a skutku uvedeného v bode 4/ obžaloby sa mal dopustiť voči podnikateľskému subjektu Ing. Jaroslav Svetlák - STOLTES, Jánošíkova 16, Polomka (úpadcovi), voči ktorému bol vyhlásený konkurz uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 47-24 K 269/99-40 z 31. 07. 2000.

Možno zhrnúť, že v prejednávanej trestnej veci vo vzťahu ku všetkým štyrom skutkom obžaloby bol vyhlásený konkurz za účinnosti zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, ktorý bol účinný do 31. 12. 2005. Právny režim upravujúci právne vzťahy súvisiace s konkurzom v prejednávanej trestnej veci sa teda spravujú podľa ustanovení tohto zákona.

Predseda senátu prečítal podstatný obsah Stanoviska trestno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 28/2017 z 25. 09. 2017. Dozorujúci prokurátor navrhol právne posúdiť vec s odkazom na toto Stanovisko. Obhajca naopak uviedol, že toto Stanovisko nedáva návod, ako by mal súd postupovať v prejednávanej trestnej veci. Povinnosťou súdu je skúmať, či konaním obvineného došlo alebo nedošlo k naplneniu znakov skutkovej podstaty trestného činu, pre ktorý bola podaná obžaloba. Obhajoba tvrdil, že k naplneniu znakov v danej veci nedošlo.

Súd vypočul obvineného k podanej obžalobe. Ten uviedol, že obžaloba mu kladie za vinu, že sa mal dopustiť protiprávneho konania tým, že zatajil pred konkurzným sudcom a veriteľským výborom skutočnosť, že vo viacerých prípadoch neoprávnene investoval finančné prostriedky úpadcu do nebankovej spoločnosti CI Holding, a. s., Bratislava. Toto tvrdenie nie je pravdivé, pretože jeho správcovstvo podliehalo dohľadu konkurzného sudcu v tej-ktorej veci. Konkurznému súdu v pravidelných intervaloch zasielal správy z výkonu správcovskej činnosti, z ktorých bolo zistiteľné, kam investoval finančné prostriedky za účelom ich zhodnotenia. Všetky finančné operácie počas celej doby realizoval

cez bankové prevody, teda žiadne zatajovanie finančných prostriedkov neprichádzalo do úvahy, keď ich pohyb cez účty bol transparentný. Nesúhlasil ani s tvrdením obžaloby, že skutky, ktoré spáchal, tvoria pokračovací trestný čin, keď napr. vo vzťahu k bodu 1/ obžaloby (strana 38) sa uvádza dátum prvého prevodu k 28. 06. 2004 a ďalší prevod bol až k 04. 06. 2007, teda s odstupom 3 rokov, čo nemožno hodnotiť ako pokračovací trestný čin. Obžaloba sa nevysporiadala dostatočne ani s finančnými prostriedkami, ktoré boli zavedené do konkurznej podstaty v skutku 4/ obžaloby, ktorých pôvod bol v speňažení zabezpečených pohľadávok v sume 300. 000,- Eur. Jeho úmyslom ako správcu pohľadávky bolo zabezpečenie pohľadávok vzniknutých zo zmenkových obchodov. To realizoval cez zmluvy o zriadení zabezpečovacieho práva k nehnuteľnostiam a tiež cez avaly zmeniek. Všetky zabezpečovacie úkony vykonával napriek tomu, že mu to zákon výslovne neprikazoval, pretože mal záujem zabezpečiť majetok patriaci do konkurzu. V trestnej veci bol celkom 5-krát obvinený, z toho 4-krát boli obvinenia zrušené. Snáď na Slovensku niet obdobného prípadu.

Prokurátor navrhol prihladiť pri rozhodovaní na Stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. 09. 2017. Toto Stanovisko bolo prijaté po rozhodnutiach vo veciach najvyššieho súdu v sp. zn. Tdo/55/2015 a 3 Tdo/9/2016. Aj v týchto veciach je v súčasnosti stav taký, že Generálny prokurátor SR zvažuje podanie opätovného dovolania v neprospech obvinených. Protiprávne konanie, pre ktoré bola podaná na Q.. M. N. obžaloba, je nutné zo subjektívnej stránky kvalifikovať ako úmyselné konanie. Obvinený konaním porušil § 8 ods. 2 zákona č. 328/91 Zb., keď ako správca si nepočínal s odbornou starostlivosťou. Práve Stanovisko Najvyššieho súdu SR odpovedá na otázku, či je spôsobilé takéto konanie v rozpore s § 8 ods. 2 založiť trestnoprávnu zodpovednosť a Stanovisko uvádza, že je spôsobilé.

Obhajca k argumentácii prokurátora uviedol, že je nepresvedčivá a právne neobstojí. Pokiaľ prokurátor uvádza, že v obidvoch trestných veciach V.. W. N. P. Q.. F. M. zvažuje Generálna prokuratúra SR podanie opätovného dovolania, nepripúšťa to § 372 ods. 2 Tr. por. Je jasné, že zákon č. 328/1991 Zb. upravil činnosť správcu spôsobom, ktorý sa v týchto konaniach javí ako nepostačujúci, preto cez judikačnú prax je tu snaha dopĺňovať výklady právnych noriem. Je to neprípustné, pretože pokiaľ štát prijíma a schvaľuje nedostatočný právny predpis, jeho nejasnosti a výklad, nemôžu byť nikdy na ťarchu jednotlivca, ale vždy musia zaťažovať štát, čo je v súlade aj s početnou judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva.

V konečnom návrhu prokurátor navrhol, aby súd podľa § 244 ods. 1 písm. k) Tr. por. prijal obžalobu, nariadil hlavné pojednávanie a určil spôsob a rozsah vykonávaného dokazovania.

Obhajca v konečnom návrhu navrhol, aby súd podľa § 244 ods. 1 písm. c) Tr. por. s použitím § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. trestné stíhanie vedené proti Q.. M. N. zastavil, nakoľko skutky uvedené v obžalobe nie sú trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci aj vzhľadom na absenciu subjektívnej a objektívnej stránky trestného činu, pre ktorý bola podaná na obvineného obžaloba.

Obvinený sa v konečnom návrhu pripojil k prednesu obhajcu v celom rozsahu.

Podľa § 244 ods. 1 písm. c) Tr. por. pri predbežnom prejednaní obžaloby súd trestné stíhanie zastaví, ak sú tu okolnosti uvedené v § 215 odsek 1.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Uznesením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, trestného odboru z 22. 10. 2015 v sp. zn. IV/3GPt430/10/1000-35 bola sťažnosť obvineného Q.. M. N. proti uzneseniu vyšetrovateľa PZ, Prezídia PZ, Národnej kriminálnej agentúry, Národnej jednotky finančnej polície, Expozitúra Stred Banská Bystrica sp. zn. PPZ-593/NKA-FP-ST-2012 z 24. 06. 2015 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietnutá, pretože nie je dôvodná. Z jeho odôvodňujúcej časti vyplýva, že prokurátor nezistil v postupe vyšetrovateľa PZ v rámci aplikácie ustanovenia § 206 ods. 1 Tr. por. zákonné pochybenie, vyšetrovateľ postupoval na základe pokynu prokurátora krajskej prokuratúry v danom štádiu trestného konania správne a spôsobom zodpovedajúcim zákonu. Skutky citované v uznesení o vznesení obvinenia z hľadiska subjektívnej stránky vykazujú formu nepriameho úmyslu podľa § 15 písm. b) Tr. zák. Konanie správcu konkurznej podstaty - osoby odbornej spôsobilej, spočívajúcej v zjavne v neoprávnenom investovaní finančných prostriedkov získaných zo speňaženia konkurznej podstaty a inej činnosti správcu, ktoré mali slúžiť na pomerné uspokojenie veriteľov úpadcu, je vyjadrením

vedomostnej zložky o možnom rozpore s jednotlivými ustanoveniami zákona o konkurze, upravujúcimi povinnosti správcu, konkrétne s § 8 ods. 2 zákona o konkurze. Uzrozenie pri nepriamom úmysle vyjadruje aktívny vôľový vzťah páchatel'a k spôsobeniu následku relevantnému pre trestné právo (predpokladanému a vyjadrenému v konkrétnom ustanovení Trestného zákona). Napriek tomu, že spôsobenie trestnoprávneho následku zrejme nebolo cieľom obvineného, ktorý predchádzajúcimi hoci rizikovými transakciami dosahoval zisk, na jeho pravdepodobné uzrozenie (vôľová zložka zavinenia vo forme nepriameho úmyslu) s možnosťou vzniku škody spôsobenej nesplnením záväzku (nezaplatením zmenkovej sumy na účet úpadcu) zmluvnou stranou, s ktorou uzatvoril sporné zmluvy (konfirmácie o obchodoch s cennými papiermi) možno usudzovať aj z absencie primeraného zabezpečenia vrátenia finančných prostriedkov do konkurznej podstaty a z toho vyplývajúcej značnej finančnej rizikovosti, na ktorú poukázal aj znalec vo svojom posudku. Bude povinnosťou vyšetrovateľa PZ a úlohou dozorujúceho prokurátora krajskej prokuratúry s prezentovanými obhajobnými tvrdeniami sa v ďalšom priebehu trestného konania dôsledne zaoberať a až po zadovážení potrebných dôkazov, ktoré budú dostatočným podkladom pre spravodlivé a zákonné rozhodnutie, tak v prospech ako aj v neprospech obvineného, budú môcť tieto orgány meritórne rozhodnúť.

Vyšetrovateľ PZ nerešpektujúc dôsledne pokyn prokurátora GP SR na doplnenie vyšetrovania podal na obvineného Q.. M. N. dozorujúcemu prokurátorovi dňa 22. 11. 2017 návrh na podanie obžaloby podľa § 209 ods. 1 Tr. por.

Voči obvinenému bolo vznesené obvinenie pre pokračovací obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, 3 písm. b), ods. 4 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. účinného od 01. 01. 2006. Objektom tohto zločinu je cudzí majetok. Jeho objektívnou stránkou je konanie páchatel'a, ktorým porušuje povinnosť opatrovať alebo spravovať cudzí majetok, čím na cudzom majetku spôsobuje škodu. Rozsah spôsobenej škody má vplyv na právnu kvalifikáciu protiprávneho konania. Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné konanie, ktoré musí v sebe zahŕňať aj porušenie konkrétnej povinnosti opatrovať alebo spravovať cudzí majetok. Povinnosť opatrovať alebo spravovať cudzí majetok majú osoby, ktoré sú povinné spravovať záležitosti iných osôb, ak je v tom zahrnutá aj starostlivosť o ich majetok alebo nakladenie s ním. Taká povinnosť môže vyplývať aj zo všeobecne záväzného predpisu. Porušenie povinnosti opatrovať alebo spravovať cudzí majetok spočíva v tom, že páchatel' koná v rozpore so všeobecným alebo konkrétnym vymedzením takej povinnosti, pritom môže ísť aj o opomenutie takej povinnosti.

Povinnosť správcu spravovať cudzí majetok v konkurznom konaní v zmysle § 237 ods. 1 Tr. zák. (ide o majetok podliehajúci konkurzu) vzniká už ustanovením správcu do funkcie. Vo veci úpadcu Pivovar Urpín BB, s. r. o., Lesnícka 12, Slovenská Ľupča, IČO: 36 012 505, bol obvinený Q.. M. N. ustanovený do funkcie správcu uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 36-24 K 202/02 z 03. 09. 2002. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18. 08. 2003 bol vyhlásený konkurz na tohto úpadcu. Vo veci úpadcu CEEP - Central and East European Properties, a. s., L. Štúra č. 3, Žilina, IČO: 44 266 391, bol obvinený Q.. M. N. ustanovený do funkcie uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 27-24 K 152/96 zo dňa 14. 10. 2005. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27. 12. 1996 bol vyhlásený konkurz na tohto úpadcu. Vo veci úpadcu MAYTEX, a. s., Ul. 1. mája č. 1207, Liptovský Mikuláš, IČO: 31 561 616, bol obvinený Q.. M. N. ustanovený do funkcie správcu konkurznej podstaty uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici pod č. 55 K/1/2004 zo dňa 04. 05. 2004. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27. 02. 2004 bol na tohto úpadcu vyhlásený konkurz. Vo veci úpadcu Ing. Jaroslav Svetlák - STOLTES, Jánošíkova 16, Polomka, IČO: 22 883 517, bol obvinený Q.. M. N. ustanovený do funkcie správcu konkurznej podstaty uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 47-24 K 269/99 z 31. 05. 2006. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31. 07. 2000 bol na tohto úpadcu vyhlásený konkurz. Zo všetkých týchto skutkov vo vzťahu ku dňu ustanovenia správcu do funkcie vyplýva zhodný menovateľ, že tak sa stalo za účinnosti zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, ktorý bol účinný do 31. 12. 2005.

Tento statusový právny predpis upravujúci konkurz a vyrovnanie v § 8 ods. 2 ustanovil, že správca je povinný pri výkone funkcie postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za škodu vzniknutú porušením povinností, ktoré mu ukladá zákon alebo mu ich uloží súd. Dohľad súdu nad konkurzom bol upravený v § 12 tohto zákona, podľa ktorého súd je oprávnený vyžiadať si od správcu správu a vysvetlenia, nahliadať do jeho účtov a vykonávať potrebné zisťovania. Správcovi môže uložiť, aby si vyžiadal na určité otázky názor veriteľského výboru alebo správcovi môže dať pokyny sám.

Úprava povinností správcu v ustanovení § 8 ods. 2 „s odbornou starostlivosťou“ je všeobecná a abstraktná a jej obsahové vymedzenie je možné len cez špeciálnu a explicitne existujúcu zákonnú povinnosť (objektívna stránka skutkovej podstaty § 237 a aj § 238 Tr. zák. /nedbanlivostný trestný čin/), pričom ale pri obidvoch týchto trestných činoch musí byť preukázané, že páchatel' porušil všeobecne záväzným predpisom ustanovenú povinnosť a táto musí byť konkretizovaná. Musí ísť teda o povinnosť konkrétne existujúcu, špeciálne v norme zákona o konkurze a vyrovnaní, ktorá explicitne musí byť pre potreby trestnej zodpovednosti vo forme normatívneho príkazu alebo zákazu. Práve na túto okolnosť boli povinné orgány činné v trestnom konaní sa zamerať pri posudzovaní, či obvinený konaním naplnil alebo nenaplnil trestnoprávnu zodpovednosť, ktorej obsah je obsiahnutý v konkrétnej skutkovej podstate Trestného zákona.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici vo všetkých 4-roch skutkoch obžaloby uvádza, že obvinený naplnil znaky skutkovej podstaty pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podľa § 237 ods. 1, 3 písm. b), ods. 4 písm. a) Tr. zák. spôsobom, že v konkurzoch nepostupoval s odbornou starostlivosťou, zatajujúc pred konkurzným sudcom a veriteľským výborom skutočnosť, že vo viacerých prípadoch neoprávnenne investoval a previedol finančné prostriedky z účtu úpadcu na účet nebankovej spoločnosti, ktoré sa späť do konkurznej podstaty nevrátili, čím spôsobil veriteľom úpadcu škodu.

Prokurátor na verejnom zasadnutí dňa 09. 04. 2018 vo veci predbežného prejednaní obžaloby túto neodbornú starostlivosť obvineného subsumoval pod ustanovenie § 8 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. Túto svoju argumentáciu opieral o Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. 09. 2017 sp. zn. Tpj 28/2017. Toto Stanovisko má slúžiť pre zjednocovací výklad a aplikáciu ustanovení § 237 a 238 Trestného zákona v súdnom konaní. Trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá vždy podľa zákona účinného v čase spáchania trestného činu. Neskorší zákon sa použije, pokiaľ je to v prospech páchatel'a, teda, keď je neskorší právny predpis pre páchatel'a priaznivejší (spáchaný čin sa posudzuje miernejšie alebo zaniká jeho trestnosť). Takúto úpravu obsahuje aj Ústava Slovenskej republiky v článku 50 odsek 6.

V prejednávanej trestnej veci nie je sporným to, že konanie obvineného vo vzťahu ku všetkým 4-rom skutkom obžaloby je nutné posudzovať podľa ustanovení zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov. Stanovisko vysvetľuje čo je potrebné rozumieť pod ukladanou zákonnou povinnosťou počínať si s odbornou starostlivosťou. Zákon č. 328/1991 Zb. v ustanovení § 8 ods. 2 túto odbornú starostlivosť bližšie nekonkretizuje. Zákon č. 7/2005 Z. z. nemá konkrétne ustanovenie o ukladaní povinnosti správcovi počínať si s odbornou starostlivosťou. Až zákon č. 8/2005 Z. z. o správcoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinný od 01. 07. 2016 v ustanovení § 3 ods. 2 upravil, že správca je povinný vykonávať správcovskú činnosť s odbornou starostlivosťou s využitím všetkých svojich skúseností a odborných vedomostí. Ak správca nemá potrebné skúsenosti alebo odborné vedomosti na riadne vykonanie niektorého úkonu správcovskej činnosti, je povinný požiadať o pomoc odborníka; ak vzhľadom na obtiažnosť prípadu by pomoc odborníka nebola účelná alebo hospodárna, je povinný odmietnuť výkon správcovskej činnosti alebo požiadať súd o odvolanie z funkcie v príslušnom konaní podľa osobitného predpisu. Z uvedeného nepochybne vyplýva, že až s účinnosťou od 01. 07. 2016 nastala konkretizácia právnej normy, s ktorou Trestný zákon v ustanoveniach § 237 a 238 spája naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu. Do tohto času, do ktorého spadá aj konanie obvineného, nebola zákonným ustanovením (všeobecne záväzným právnym predpisom) upravená povinnosť správcu v tom smere, čo možno rozumieť pod pojmom výkonu správcovskej činnosti s odbornou starostlivosťou. Zákon č. 328/1991 Zb. dohľad súdu nad správcovskou činnosťou konkretizoval v ustanovení § 12 dokonca širším spôsobom než obsiahlo ustanovenie § 41 zákona č. 7/2005 Z. z. Toto ustanovenie dokonca zúžilo dohľad súdu nad činnosťou správcu oproti ustanoveniu § 12 podľa režimu pôvodnej právnej úpravy, v ktorom sa cituje: „Súd počas konkurzného konania vykonáva dohľad nad činnosťou správcu. Súd je pri výkone dohľadu oprávnený požadovať od správcu vysvetlenia alebo správy o priebehu konkurzného konania, ktoré je správca povinný súdu v určenej lehote poskytnúť“. Z predchádzajúcej právnej úpravy bolo vypustené oprávnenie nahliadať do účtov a vykonávať potrebné zisťovania s možnosťou ukladať správcovi povinnosť vyžiadať si na určité otázky názor veriteľského výboru alebo správcovi zadávať priame pokyny. Režim novej právnej úpravy nie je spojený s týmito priamymi zásahmi do spôsobu vedeného konkurzu správcom, čím vykazuje skôr korešpondenčné znaky spočívajúce v podobe podávania vysvetlení a správ medzi súdom a správcom konkurznej podstaty.

Z obžaloby prokurátora sa potvrdzuje, že obvinený Q.. M. N. spôsobom konajúc v rozpore s odbornou starostlivosťou správcu aj keď len abstraktne vymedzenej, sa dopúšťal trestnej činnosti po dlhšiu dobu, čím túto trestnú činnosť je nutné posudzovať z hľadiska jej páchania za pokračovací trestný čin. Tomuto konštatovaniu, ale rozporuje priznanie prokurátora v skutkoch obžaloby, že činnosťou, ktorú v obžalobe posudzuje ako protiprávnu, mal v minulom období dosiahnuť aj určitý zisk slúžiaci na pomerné uspokojenie veriteľov úpadcu, keď investoval finančné prostriedky zo speňaženia podstaty a inej činnosti správcu do nebankovej spoločnosti a tieto boli správcovi na účet v banke vrátené ako zhodnotené. Až následnými obchodnými transakciami cez zmenkové obchody nedošlo k vráteniu finančných prostriedkov na účet úpadcu z dôvodu insolventnosti spoločnosti CI HOLDING, a. s., do ktorej finančné prostriedky boli zložené. Takto si mal obvinený počínať spôsobom zatajujúc pred konkurzným sudcom a veriteľským výborom skutočnosť, že vo viacerých prípadoch neoprávnene investoval a previedol finančné prostriedky z účtu úpadcu na účet nebankovej spoločnosti. Nepochybne z uvedeného je nutné vyvodiť aj ten záver, že činnosť správcu, ktorá sa navonok mohla javiť ako riziková, keďže bola spojená s investovaním finančných prostriedkov za účelom ich zhodnotenia, nebola v období investovania finančných prostriedkov žiadnym právnym predpisom zakázaná. Z obsahu vyšetrovacieho spisu vyplýva, že konkurzný súd si začal plniť dohľad až po tom, keď nadobudol vedomosť o signalizácii trestnej činnosti predsedom Krajského súdu v Banskej Bystrici orgánom činným v trestnom konaní v ním podanom trestnom oznámení.

V rámci vyšetrovania boli vypočutí tak bývalí ako aj súčasní správcovia konkurzných podstát úpadcov podľa obžaloby. Ani jeden z týchto svedkov nekonkretizoval zákonné ustanovenie, ktoré mal obvinený konaním ako správca konkurznej podstaty porušiť. Svedkovia sa v podstate vyjadrili k aktualizovanému stavu konkurzu a k listinným dokumentom, ktoré vystavil obvinený k uzatvoreným zmenkovým obchodom a k pohybu finančných prostriedkov na správcovskom účte.

V rámci vyšetrovania boli vypočutí aj konkurzní sudcovia, ktorí mali na starosti dohľad nad vedenými konkurznými konaniami v bodoch obžaloby. Ani z jednej z výpovedí konkurzných sudcov vypočutých v postavení svedkov nemožno vyvodiť, ktoré konkrétne ustanovenie všeobecne záväzného predpisu mal obvinený ako správca v týchto konkurzných konaniach porušiť. Za pozoruhodné sa javí vyjadrenie Q.. V. K., konkurzného sudcu vo veci úpadcu Pivovar Urpín BB, s. r. o., ktorý uviedol, že obvinený mu predkladal pravidelné správy o priebehu konkurzného konania, pričom on nepozná nejaký právny predpis, ktorý by ukladal povinnosť správcovi informovať konkurzného sudcu o investovaní finančných prostriedkov. Na strane druhej tomuto vyjadreniu rozporuje vyjadrenie konkurznej sudkyne Q.. Z. Ž. vo veci úpadcu Ing. Jaroslava Svetláka - STOLTES, ktorá na základe zistených skutočností vyzvala obvineného na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré vložil do nebankovej spoločnosti. Podľa jej názoru nebol obvinený oprávnený nakladať s prostriedkami konkurznej podstaty, a to ani vtedy, ak by konkurzný súd v rámci dohľadu takéto vloženie finančných prostriedkov konkurznej podstaty konvalidoval. Z výpovedi sudkyne ale nevyplýva, ktoré zákonné ustanovenie zakazovalo správcovi takto s finančnými prostriedkami konkurznej podstaty nakladať.

Z ustanovenia § 8 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov správca je povinný pri výkone funkcie postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za škodu vzniknutú porušením povinností, ktoré mu ukladá zákon alebo mu ich uloží súd. V trestnom konaní nebolo preukázané, ktoré zákonné ustanovenie obvinený porušil a rovnako obžalobca nepreukázal, ktorý príkaz vydaný konkurzným sudcom v konkrétnej konkurznej veci obvinený porušil. Obžaloba ani na jednom mieste neuvádza, akú povinnosť (explicitne vyjadrený príkaz, zákaz alebo explicitné nekonanie) mal obvinený v konkrétnych konkurzoch porušiť. Len takéto explicitné preukázanie by bolo naplnením trestnej zodpovednosti obvineného. Trestná zodpovednosť je založená na zavinení, či už nedbanlivosťou alebo úmyslom. Trestnú zodpovednosť možno niesť len za protiprávne konania, ktoré sú uvedené v skutkových podstatách jednotlivých trestných činov v Trestnom zákone. Trestný zákon nepozná tzv. dotvorenie právnej normy, keď právna norma určité konanie ne kvalifikuje ako trestné. Páchatel' nemôže byť potrestaný za konanie, ktoré právna norma neobsahuje a to ani v prípade, že by takéto právna norma bola dotváraná formou prijímania Stanoviska Trestno-právneho kolégia NS SR, ako tomu bolo v danom prípade.

Jazykový výklad skutkovej podstaty trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku sa javí jednoznačný a ten vyžaduje explicitne vyjadrenú povinnosť v podobe zákazu alebo príkazu

uvedeného vo všeobecne záväznom právnom predpise a len pri porušení takejto povinnosti možno brať porušovateľa na zodpovednosť. V nadväznosti na tento proklamovaný stav vyznievajú aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v obdobných veciach vedených pod sp. zn. 3 Tdo 55/2015 a 3 Tdo 9/2016.

Nemožno pochybovať o tom, že v konkurzných konaniach uvedených v bodoch obžaloby došlo k strate finančných prostriedkov patriacich do konkurznej podstaty. Bolo preukázané, že k tejto strate došlo v čase, keď vykonával správcovskú činnosť týchto úpadcov obvinený. Pre vyvodenie trestnej zodpovednosti voči nemu sa vyžaduje naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty zločinu, pre ktorý bola podaná na obvineného obžaloba. Bez naplnenia čo len jedného zo znakov, nemožno voči obvinenému vyvodzovať trestnú zodpovednosť. Zo zákonnej konštrukcie tohto trestného činu ale vyplýva, že tento trestný čin spácha ten, kto poruší všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť alebo povinnosť uloženú právoplatným rozhodnutím súdu alebo vyplývajúcu zo zmluvy opatrovať alebo spravovať cudzí majetok. Práve pre nenaplnenie tejto objektívnej stránky trestného činu spočívajúcej v konaní obvineného ako správcu konkurznej podstaty, keď nie je preukázané, že si nepočínal pri výkone funkcie správcu s odbornou starostlivosťou, nakoľko obžalobca nekonkretizuje právnu normu, ktorú mal týmto konaním obvinený porušiť alebo obísť, ho nemožno brať na trestnoprávnu zodpovednosť. V intenciách tohto záveru boli vydané 4-krát uznesenia Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky vo veci podaných sťažností obvineným proti vzneseniu obvinenia. Takto sa stalo uzneseniami z 07. 06. 2011, 25. 10. 2012, 21. 01. 2014 a 09. 02. 2015. Z ich odôvodňujúcich častí vyplýva zadaný pokyn vyšetrovateľovi PZ doplniť dôkazný stav, pretože vo všetkých prípadoch orgán rozhodujúci o sťažnosti konštatoval porušenie zákona v neprospech obvineného. Konajúci súd v rámci úkonov predbežného prejednanja obžaloby hodnotiac výsledky vyšetrovania a posudzujúc zabezpečený dôkazný stav, záveruje, že trestné právo môže byť použité len ako najkrajnejší prostriedok a len pri typovo najzávažnejších porušeníach spoločenských vzťahov, záujmov, princípov a hodnôt a vždy len tam, kde iné možnosti (prostriedky súkromného práva alebo verejného práva - mimo trestného práva) nie sú dostatočné. Trestné právo spĺňa charakter „ultima ratio“, čo znamená, že ide o poslednú a najkrajnejšiu možnosť, čo sa pri aplikačnej činnosti súdnej praxe chápe aj ako napĺňanie zásady pomocnej úlohy trestnej represie. Aplikácia noriem trestného práva prichádza do úvahy len vtedy, ak nemožno účel sledovaný právnou normou dosiahnuť prostriedkami civilného a obchodného práva. Naplnenie trestnej zodpovednosti prichádza do úvahy len cez zistenie porušenia takých povinností, ktoré úprava konkurzného práva správcovi špeciálne ukladá. Obžalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno, keď nekonkretizoval, ktoré zákonné ustanovenie obvinený Q.. M. N. ako správca konkurzných podstát porušil. Je nepostačujúce zdôvodňovať túto protiprávnosť odkazom na § 8 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní. Aj pri pripustení stavu, že obvinený Q.. M. N. mal pred konkurzným sudcom a veriteľským výborom zatajiť finančné operácie, ktoré urobil cez zmenkové obchody so spoločnosťou CI HOLDING, a. s., nebol by za takéto konanie trestnoprávne zodpovedný, pretože žiadna právna norma správcovi konkurznej podstaty v čase realizovania zmenkových obchodov neprikazovala ich uzavretie s konkurzným súdom konzultovať, resp. vyžadovať si vopred k ich uzavretiu jeho súhlas. Vtedy účinná právna úprava uvedená v zákone č. 328/1991 Zb. zadávala konkurznému súdu oprávnenie kontroly činnosti správcu. V prípade zistenia nezrovnalostí bol konkurzný súd oprávnený zadať správcovi pokyn, ktorým by bol správca bezvýhradne viazaný. Obvinený ako správca konkurzných podstát bol povinný si počínať tak, aby majetok patriaci do konkurznej podstaty dobre spravoval a zhodnotil. Vyšetovaním bolo preukázané, že obvinený vstupoval do zmenkových obchodov s nebankovou spoločnosťou CI HOLDING, a. s., Bratislava, Poľná 1, IČO: 36 020 095, o čom konkurzný súd mohol získať vedomosť z predkladaných pravidelných správ z výkonu správcovskej činnosti, v ktorých bola obsiahnutá aj položka: „Výnosy z cenných papierov“, ktorá podávala náhľad na pohyb finančných prostriedkov. Z týchto správ bolo dovtedy zrejmé, že obvinený zhodnocuje finančné prostriedky podliehajúce konkurzu, ktoré patria na výplatu konkurzných veriteľov. Spoločnosť CI HOLDING, a. s. spravovala finančné zdroje cez dcérsku spoločnosť KAPITAL INVEST OCP, a. s., ktorá mala licencie Národnej banky Slovenska a podliehala jej kontrole. V tejto spojitosti nemožno hodnotiť činnosť obvineného ako protiprávnu tak, ako uvádza obžaloba, že investoval finančné prostriedky do subjektu, ktorý nie je chránený pred náhlou insolventnosťou prostredníctvom bankového dohľadu Národnej banky Slovenska, pretože finančné zdroje spracovával subjekt, ktorý disponoval licenciou Národnej banky Slovenska. Tomuto zodpovedá aj výpoveď svedka J.. D. Q., E.., ktorý vystupoval ako zodpovedný zástupca tejto spoločnosti. V minulosti, a to aj vo vzťahu k iným správcom konkurzných podstát, boli obdobné transakcie, aké uzatváral vo forme zmenkových obchodov obvinený, úspešné a nik vtedy v konaní správcov nevidel žiadnu protiprávnosť. V intenciách uvedeného dospel súd k

tomu záveru, že obvinený konal s dobrým úmyslom zveľadiť majetok úpadcov, tým zlepšiť uspokojenie veriteľov a tým aj zvýšiť si svoju odmenu ako správcu konkurznej podstaty, čo však protizákonné nebolo.

V tejto spojitosti sa žiada poukázať aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 17. 11. 1998 sp. zn. 6 Tz 13/98. V tých prípadoch, v ktorých aj po vykonaní všetkých dostupných dôkazov trvajú pochybnosti o otázke, či konanie je trestné alebo do úvahy prichádza viacero verzií skutkových zistení a treba rozhodnúť o tom, ktorá z nich je pravdivá na podklade posúdenia a hodnotenia dôkazov, je namieste, aby prokurátor podal obžalobu a rozhodnutie o zastavení trestného stíhania urobil súd. Súd sa týmto riadil v prejednávanej trestnej veci a vychádzajúc zo zistení v rámci predbežného pojednania obžaloby dospel k záveru, že skutky uvedené v obžalobe prokurátora Krajskej prokuratúry Banská Bystrica č. k. Kv 15/15/6600-115 z 01. 12. 2017 nie sú trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 dní od oznámenia na Krajský súd v Banskej Bystrici cestou podpísaného súdu.